

Το βιβλίο το οποίο διάβασα έχει να κάνει με έναν γέρο ψαρά, τον Σαντιάγκο, ο οποίος έχει μία φοβερή ατυχία. Δεν μπορεί να πιάσει ψάρι εδώ και 84 ημέρες. Η γρουσουζιά του αυτή θα τον οδηγήσει σε μία μοναχική αλλά συναρπαστική περιπέτεια που θα τον φέρει στα όριά του, αλλά ταυτόχρονα θα αναδείξει και το μεγαλείο της ανθρώπινης ύπαρξης, μιας ύπαρξης που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη φύση, την οποία όσο και αν προσπαθεί να δαμάσει, στο τέλος υποτάσσεται ευλαβικά στους νόμους και τις επιταγές της.

Ο Σαντιάγκο είναι ένα πραγματικά ιδιαίτερο άτομο, ένα μείγμα δύναμης, ανδρισμού αλλά και εξαιρετικής ευαισθησίας, που κατορθώνει να επιβιώσει και να εκπληρώσει το όνειρό του, έστω και αν φαινομενικά απέτυχε. Μπορεί να μην κατάφερε να φτάσει με το ψάρι ακέραιο στον προορισμό του, όμως απέδειξε στον εαυτό του και στους άλλους ότι αξίζει, ότι μπορεί και ότι το ταξίδι είχε νόημα.

Ένωσα ότι συμμετείχα ενεργά σε αυτό το ταξίδι, πνευματικά, ψυχικά αλλά και σωματικά. Ένα ταξίδι που μου άφησε την αίσθηση της πραγματικής ολοκλήρωσης, της επίτευξης του στόχου που τελικά δεν σχετίζεται με την ακεραιότητα του ψαριού, αλλά με την προσήλωση στον στόχο, την αγωνιστικότητα, την υπομονή και την επιμονή, που οδηγεί τελικά στην απόλυτη αρμονία με τη φύση.

Στέβη Φιτσώρου